

ABONY

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hird-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

Előfizetési díj:

Évben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Közéletünk.

(T.) Még artézi kútunk nem volt, általános és jogos volt a panasz, hogy jó ivóvizünk nincsen, kútaink vizei egészségtelenek sőt élvezhetlenek, sok fertőző anyagokkal vannak telítve.

Belátta azt a városközönsége is, kivált midőn néhány évvel ezelőtt mindannyiunkat megdöbentett a hagymázban elhaltak száma, a mit csak pár év lefolyása alatt, nagy erőmegfeszítéssel és lelkiismeretes ténykedéssel tudtak orvosaink elfolytani.

Belátta a képviselő testület is, mert egyértelműen határozta el egy artézi kút fúratását, mely több mint 6000 forintba került. (Hja még akkor, belátóbb vezetés mellett fogékonyabbak voltunk a közszükségletek kielégítése iránt.)

Az artézi kút készenlett, a vize egy kissé gyanus színű, ize pedig szokatlan volt. Az előjáróság tehát bepakolt egy üveggel s felküldte valami vegyészeti intézetbe vegyelemzés végett, azaz hogy inkább csak azért, hogy nem tartalmaz-e valami egészségtelen anyagot.

A válasz meg is jött, hogy a víz oly szerves anyagokat tartalmaz, melyek miatt élvezetre nem alkalmas.

Ámde a közönség nagy része más véleményben volt, mert ha bár lassan és tartózkodóan is, de megkedvelte a vizet s már az artézi vizet használjuk szerte a városban, legkiváltképen mosásra, melyre fellette alkalmas valami lugos tartalmánál fogva. Ma is vannak sokan a kik egészségtelennek tartják.

Ez nagyon természetes dolog, egyik embernek méreg az, ami a másiknak orvososság.

A napokban egyik városi főtisztviselővel beszélgettem e dologról, a ki kijelentette, hogy az artézi víz egészségtelen.

No hát ha az a főtisztviselő így van meggyőződve s ebben sokan értenek vele egyet, mért nem intézkedik akár ő, akár az előjáróság, hogy a víz vegyelemeztesék, alkatrészei kimutattassanak, hogy tudjuk mit iszunk, kinek jó, kinek nem és miért?

Ha volt 6000 néhány száz forintunk artézi kútra, miért nincs néhány rongyos koronánk a vegyelemeztesésre, illetőleg a bizonyosság megszerzésére.

A képviselőtestület már 2 éve belátta, hogy az artézi víz élvezésére elvégre a város összes lakossága nem kényszeríthető, ennyire az egyéni jogok az adminisztráció kényszer zubbonyába nem szoríthatók, —

elhatározta Hay Mór mérnök kutja vizének — a tulajdonos beleegyezésével — közhasználatra való bocsátását, hogy a kik nem képesek leküzdeni az artézi víz iránt való ellenszenvüket, sőt érzik annak káros voltát egészségükre, módjukban legyen más nemű víz használata is. A költséget is megszavazta rá, sőt a tulajdonos még a közhasználat szolgálmi jogának telekkönyvi bekebelezését is megengedte s mind ebből máig sincs semmi.

Ime megint egy közgyűlési határozat, a mely végrehajtva nincs, amely csak a féle „kamuka,“ — a melyet ha valakinek eszébe jut szorgalmazni, azzal a fatális szóval kerül szembe és összeütközésbe, hogy „Kötsiges!“

Nagyon helyes az a spórolás, tudjuk méltányolni annak jelentőségét háztartásunkban, de ne alkalmazzassék ez egy még nagyobb horderejű kérdésnél, mint mindannyiunk drága egészsége!

De másoldala is van a dolognak; a pótdadó terhére felvan véve a költségvetésben az ily nemű kiadások összege; hát kiadva miért nincs, s ha nincs, miért vetik ki pótdóba?

Eh, miközöd hozzá jámbor halandó, hiszen minden rangodat és jogodat nevedben hordozod: adófizető polgár!

TÁROZSA.

Temetés.

Irta: Cs. G. M.

Megesküdtem, hogy szivemből
Száműzöm a képed; —
Megesküdtem, hogy kerüllek
Elfeledlek téged!
S össze köttem leveleid
Fekete szalaggal;
Mint a hogyan a halottat
Feldiszitlik azzal.
Tele sirtam könnyeimmel
Elhalmoztam esókkal:—
Búcsút vettem Tőled; tőlük,
Bubánatos szókkal.
Mély sirt ástam halottamnak,
Virág ágy közepén —
Liliom lett a fejfája —
Étemtettem szépen.
Piros hajnal . . . esti csillag —
Ott talál a sírnál . . .
Ne irj többet! . . . úgy sem szeretsz . . .
Hát minek is írnl?

A levélírás természetrajzáról.

Az „Abony“ eredeti tárczája.

Irta: Dr. Blgrd.

Folyt. és vége

De a halandó emberek tulnyomó része keserű foglalkozásnak tudja a levélírást. Jellemző,

hogy előszeretettel több levelet írunk egymásután, hogy a kellemetlen kötelességet minél előbb rázzuk le. Szakasztott úgy vagyunk a levélírással, mint a keserü orvososság fogyasztásával. „No, most még 4 levél van hátra, akkor kész vagyok!“, így sóhajtottunk fel, ha az első elkészült s a másikat kezdjük papírra vetni.

E tömeges produkezió módszere nagyon praktikus ugyan, hanem olyan is azután mint a gyári munka. Sietve, a táviratok stílusában, elmondjuk az okvetlenül szükséges mondani valót s egy pár ürességtől kongó, pattogó frázist ragasztunk hozzá s végül jön a stereotyp bucsuzás, amely levélpapír feloldalát foglalja el s nem sok megerőltetésbe kerül. A legtöbb esetben nem is tudjuk már mi volt tulajdonképpen abban a levélben, a melyre válaszolunk; arról nem is szólva, hogy hatása alatt már nem is állunk többé. Mert az volna a helyes, hogy minden levélre rögtön válaszoljunk, a mikor bizonyos szellemi contactusban állunk még a levél írójával; a mikor az olvasott szó még a megfelelő választ, az egyedül találó, az egyedül helyes kifejezést váltja ki belőlünk, a mikor az még keresetlenül is kerül tollunk alá. Mert alapjában véve a levélváltás nem más, mint a gondolatok kölesönös szóbeli kicserélésének a helyettesítése, s így kifejezésre kellene jutni benne az egyéni gondolkodásnak is. Már azért is, hogy mindkét rész jól járjon e csere alkalmával.

De a legtöbb levélben mindez nem található. Ez azért van, mert az íróasztal előtt mások vagyunk, mint a társalgásban. A mit leírunk, az mind kifontolt, csüört-csavart, erőszakolt dolog, s rendesen nem azt írjuk le, a mit gondolunk. Innen

a sok félreértés s innen van az is, hogy gyakran többet tudunk meg abból, a mi a sorok közt megsejthető, mint magából a levélből. Ugy nevezett műveletlen emberek és gyermekek legjobban értenek a levélírás művészetéhez. Ezek nem okoskodnak sokat, amit gondolnak s úgy ahogyan gondolkodnak, úgy vetik azt a papírosra s ilyen levél azután a mesterkéletlennek, az egyszerűnek benyomását teszi is ránk. S ilyen levéllel gyorsabban is el lehet készülni. Sok ember csak azért beszél sokat, mert nem tudjamagát kifejezni; és sok ember csak azért ír hosszú levelet, mert nem tudja mondanivalóját velős, rövid mondatokba kikerekíteni. Egy római író tényleg azzal mentette egyszer levelének terjedelmességét: „Bocsásd meg uram, de nem volt időm rövidebben írni.“

Rokonainknak, ismerőseinknek úgy kellene írunk, a mint beszélünk. A legesekélyebb apróság is érdekes reájuk nézve. Ha feltennők magunkban a kérdést: „Mit mondanék neki szóval, ha együtt volnánk?“ akkor nem fordulna elő az, hogy tollunk alá más kerül, mint a mi fejünkben gomolyog. Sokan azonban a szépirodalmi stílus gyakorló terének, elmességüknek színterének tekintik az ártatlan levélpapíros fehér mezejét.

Ha legalább valódi volna a fellengős nyelvezet, az örök édességű, kihülhetetlen hevű szavak árja, a szellemeskedő refleksió! De nagyobbára kölesön kért, irodalmi uraságoztól levetett frázisok azok, melyeket felvonultatnak. Ragyogó banalitások váltakoznak bennök fontoskodó, szinpadias érzésekkel. Gyakran szólal meg benne a szép zengésű szavak egész szimfóniája. Csoda-e, hogy ilyen levelek nem tájékoztatják az olvasót, nem képesek

A párbér ügyről.

A képviselőtestület rkath. tagjai m. hó 28-án tartott gyűlésükön tárgyalták ama módozatokat, mely szerint a párbér váltság gyanánt elfogadott 8000 korona kivettessék.

Előterjesztetett a rkath. papi és harangozó párbérváltás kivetésére szolgáló kules iránt a javaslat, mely kulesot a m. hó 25-iki gyűlés határozata folytán ez a testület volt hivatva megállapítani.

A szükséglet nevezetesen:

a) plebános járandósága	6600 kor
b) a harangozók járandósága	1400 kor
összesen	8000 kor.

az előző gyűlésben meg állapítottván, hosszas és élénk vita után a következő számítás lett előterjesztve:

Van 472 pár, aki adót nem fizet, ezek páronként fizetnének 2 koronát, összesen 944 kor.

Van 694 pár, kiknek adója 10 koronát nem haladja meg, ezek fizetnének páronként 4 koronát, összesen 2776 kor.

Van 717 pár, a kiknek adaja az 50 koronát nem haladja meg, ezek fizetnének páronként 6 koronát, összesen 4302 kor.

Van 72 pár, a kiknek adója a 70 koronát nem haladja meg, ezek fizetnek páronként 8 koronát összesen 576 kor.

Van 87 pár, a kiknek az adója 70 koronát meghaladja, ezek fizetnek páronként 10 koronát, összesen 870 kor.

Az összes párok száma 2042, kik fizetnek összesen 9468 kor.

Ebből fedeztetnék a 8000 korona fizetési járandóság; a fennmaradó 1468 korona pedig fedezné a kezelési költségeket s a beszédhetlen párbér járulékot.

A gyűlés az előterjesztett javaslatot egyhangulag elfogadta s határozattá emelte.

E szerint a folyó 1902. évben a papi és harangozó párbér váltság ezimén minden fizetésre kötelezett fizet páronként számítva:

képeletben azt a képet előteremteni, a melyet előidézni hivatva van a levél?

A legtöbb levél azon felül még tendenciózus is. Bizonyos szándékkal szoktunk az íróasztalhoz ülni. Örömet akarunk szerezni, szánalmat akarunk kelteni; jobb vagy esetleg rosszabb véleményt akarunk az olvasóban előidézni, szóval mindig velejár egy kis ferdtetés, egy kis ámitás, bár gyakran nemes indító okra vezethető vissza; de végre is felebarátunknak igaz, valódi, nem pedig retouchirozott fotografiáját szeretnők látni, akár milyen is az ok, hogy miért szeretné magát jobb színben mutatgatni. — A képmutatásnak valóságos melegágya a levél. Másról beszél mint Bodóné, a mikor a bor árát kéri.

Ismeretes Buffon mondása, mely szerint: a stílus az ember. Én a magam részéről megkoczkáztatom azt a szerény és igénytelen véleményt, hogy az nem áll, legalább a levélstílusra nem. Ha az embereket leveleikből akarnók megítélni, azt hinnők, hogy örömeikben nem férnek meg bőrükben; hogy boldogságukban nem lelik helyüket, a mikor jó kedvűek; s hogy valósággal „könnyben uszók szemük pillája, — a mikor szomorúak. Vagy ha levél a szellemi műveltség főmértéke volna, akkor gyakran pálcát kellene törnünk azok felett, a kik igazán műveltek ugyan, de nem törődéssel rakják a szöveget egymás mellé, míg viszont azoknak tehetségét kellene bámulnunk, a kik merész szövegmerőséggel fitogtatják műveltségüket még a levélben is.

E mellett tetszelgünk a tulzásokban, melyek olyannyira elfogadott stereotyp formulák, hogy leveleket nélkülök képzelni alig lehet. „Örökké” „éjjel nappal” „kiváló tisztelt” olyan tulzások, melyek minden levélben előfordulnak. Az egyszeri keres-

2 koronát, ha semmi állami adó nincs terhére kirova, —

4 kor., ha a terhére ez évben kivetett állami egyenes adó (pótadók nélkül) a 10 kor. meg nem haladja, —

6 kor., ha állami adója az ötven koronát meg nem haladja.

8. kor., ha állami adója a 70 koronát meg nem haladja

10 koronát ha állami adója a 70 koronát meg meghaladja.

Megbízott a község bírója, hogy a kivetést előre kialakított díjért készíttesse el, — a pénzt a község pénztárnoka fogja beszédni, — a végrehajtásról később fog intézkedés tétetni.

Ehez a megállapodáshoz csak az a megjegyzésünk, hogy szerintünk igazságosabb lett volna a kivetést akkért eszközölni, hogy az ugynevezett napszamosok, kik semmiféle közadót nem fizetnek, bizonyos minimális összeggel lettek volna megróva, az így még fennmaradó összeg aztán vettettelt volna ki mindenkire állami egyenes adójának arányában.

Az ipariskola vizsgája.

Figyelemre méltó eredménnyel végezte be a tanévet június hó 29-én d. u. 5 órakor az ipariskola növendéksége. A szép eredmény nemesak az egyes osztályvizsgákon tünt ki, hanem arajzkiállítás és az iparágak produktumain is nagy előmenetelt lehetett konstatálni. Az az egyesült erő, mely a tantestület és az ipartestület közt fennáll, hivatva van a fiatal iparos nemzedéket a tanuláshoz, rajz és iparágak fejlesztése tekintetében előhaladásra buzdítani s hogy csakugyan áldást hozó e két testület közt létező összekapcsolódás, közös erővel egy ezél felé való törekvés, azt beigazolván látták mindazok, akik a vizsgákon voltak s akik a rajz- és iparkiállítást figyelmesen megttekintették.

A tanulók érdeklődésének felkeltésére, buzgalmuk fokozására ez évben, úgy az iskola bizottság, mint az ipartestület a múlt évihez képest, még nagyobb bőkezűséggel osztogatta szét a különböző jutalmakat az alábbi kimutatás szerint.

Ernyedetlen szorgalmáért s jó magaviseletéért a kitüntetett legnagyobb jutalmat (ezüst órát lánccszóttól) F e h é r I s t v á n, kárpitos tanoncz vitte el.

kedő is, a ki egyik vevőjének valogatott grombaságokkal telített levelet ír, a végén kezét csókolgat a nagyságos asszonynak s tudakozódik, hogy vannak a gyerekek? Még Göre Gábor is oda bigyeszti a levél végére: Melyhez hasonló lyókat kíván, ha megelőzőleg akár azt írta volt, hogy ő bizony már hat hét óta beteg.

A deák, a ki Pesten tanulmányait folytatja, vakációra haza szándékozik jönni. A jó fiú igazán örül, hogy édes szüleit viszontláthatja; de tolla allatt ez az öröm — enyhén szólva — életveszélyessé lesz. Azt írja: „Félre teszem a könyvet, mert nem állhatom meg, hogy meg ne írjam, mennyire örülök, hogy jövő héten már haza jöhetek. Folyton arra gondolok, hogy milyen szép lesz ez az idő stb.” Misem természetesebb, hogy az édes anya képeletben kedves fiát jeleníti meg, a mint egész nap örül s örömeiben minden másról megfeledkezik. „Szegény fiu” — mondja — „tanulni sem tud már örömeiben, oly annyira vágyódik már haza, — mig a szegény fiu e közben, — a kávéházban ül, s egyelőre közelebb fekvő dolgokon örül.

Igy irnak őszinte jó akaró embereink; hát még azok, a kik szándékosan félre akarják vezetni az olvasót. Valakit leveleiből megítélni koczkáztatott dolog, s ha tudomány lesz belőle, akkor egyik válfaja ama mindenféle ingatag következtetések alapuló emberismeretnek, amely a kézírással kezdődik s a kikopott csizmasarkkal végződik. Apró betűk, olvashatatlán írás, mely érezelemvilágra, befelé hajló csizmasark ingatagságra vall stb. stb. — A ki hiszi — üdvözlül.

A levelezés természetrajzáról szólva, meg kell említenem különböző válfajait is.

Az első, legelőkelőbb helyet az a kis levélke

Részint kiállítási tárgyaikért, részint szép rajzaikért dicsérő oklevelet kaptak: Budai Gyula, Buzás János, Fehér István, Gajdos István, Pirók György, Poór József. — Elismerő oklevelet nyert: Hoji József, Molnár János, Tóth János. — Könyvjutalomban részesültek: Bálint István, Csizmadia László, Fehér István, Gulyás János, Halmi István, Koós Jenő, Konez Pál, Lőrinczi Béla, Retkes Sándor, Skultéti István, Szauer Lajos, Tóth Miklós, Varga Árpád, Zajecz Ferencz, Zsákai Gyula. Két koronás jutalmat kaptak: Buzás János, Gajdos István, Halmi István, Poór József, Varga Árpád, kiállítási tárgyaikért s jó tanulásért. — Egy koronás jutalmat nyert: Bakos László, Buday Gyula, Csizmadia László, Falusi Károly, Fehér István, Koós Jenő, Retkes Sándor, Soós Ödön, Szücs Venczel, Tóth István, Uri András. — A dicsérő és elismerő okleveleket, a könyv és pénzjutalmakat (21 kor. összegig) az ipartestület osztotta ki.

Az ipar. isk. bizottság mintegy 40 korona értékben osztott ki csinos zsebkéceket és pénzbeli jutalmakat a szorgalmas és jó viseletű tanulók között. Az ezüstóra lánccszóttal, szintén a bizottság ajándéka.

Magánjutalmak is osztattak ki, így Dobozy Kálmán és Király Ferencz szívességéből szép rajzokért Budai Gyula, Hoji József, Szauer Lajos, Uri András 1—1 korona jutalomban részesültek.

Az érdeklődés a vizsgálatokon valamivel nagyobb fokban mutatkozott iparos polgártársaink részéről. Következésképpen irtuk ide azt a szót „valamivel”, mert bizony még mindég távol állunk érdeklődésük teljes megnyilatkozásától. Hogy mi lehet az oka, nem tudjuk, nem kutatjuk. Azt azonban tudjuk, hogy az ipartestület vezetősége e tekintetben megtette kötelességét. Az iparos legénységnek, illetve fiatalságnak is dicséretére vált volna a tömeges részvétel; 4—5 legfiatalabb kivételével egészen távol tartotta magát.

Ennek sem kutathatjuk, az okát hanem jövőre a nagyobb számban való képviseltetést az iparos ifjak egyletének szíves figyelmébe ajánljuk.

Mint minden évben, úgy most is nagy úgyszeretettel vezették a vizsgálatokat s lelkesítő beszédekét intéztek a növendékekhez Komáromy József, Máthé József, Pap Péter elnökök. — Elismerés illeti meg Zelenka Pál ipartestületi elnököt, Király Ferencz ipartestületi jegyzőt, ifj. Bán Mihály, Dobozy György, Gergely Ferencz, Kapala Sándor, Meleg István, Szakál Lajos, Szlávi Béla bíráló bizottsági tagokat, úgy nemkülönben a községi előljárást, amely majdnem teljes számban jelent meg a vizsgálaton. Feltűnő érdeklődést

foglalja el, melyet ha százszor is elolvasunk, gyönyörűséggel még sem tudunk betelni. Láttára megdobbann a szívünk. Ismerős előttünk a papírja, a borítékja is; rendesen rózsaszínű az. Hát még az írás a czimzeten! Azok a finom gyöngyszem alaku betűk. Ez az ő írása! Szívünk zihálva zakatol; érezzük írójának égkék, vagy barna szeminek melegét, s feltűnik előttünk szőke vagy barna hajával, alakja annak, a ki szívünkben rejtte el.

Érdekes faj az anzixsz-kártya a képes levelező lap is a maga képtelenségeivel. Bocsnátot kérekha esetleg valakit legszentebb érzelmeiben sértenék De hiszen azért „Ansi ch t s”-kártya, mert eltérők róla a „vélemények.”

Nagy népszerűségnek örvendenek azok a levelek is, melyek tartalmuknál fogva talán művelődéstörténeti jelentőséggel is bírnak. Tárgyuk a városi s napi események, megtoldva tetszés és izlés szerint választott glosszakkal. Terjedelemre nézve a legnagyobbak, s valamint az egyszeri paraszt magyarázata szerint a képráma is csak arra való, hogy a piktorok tudják, hol kell abbahagyni a mázolás — ilyen újdonságokat közlő levélnek csak ott szakad vége, a hol a papiros folytonossági hiányban kezd szenvedni; t. i. a szélén.

Folytathatnám a különböző levelek jellemzését, de eszembe idéződik az a francia közmondás, mely szerint az untatásnak legcsalhatatlanabb módszere az, ha mindent el akarunk mondani, a mit a tárgyról vagy a témáról tudunk.

Azért zárom e sorokat az újévi postakönyvek költeményeinek mintájára faragott, eme jó kívánsággal:

Jusson a jó hírből mindenkinek, a ki él,
S a hol bú vagy gond terem, oszlása el azt a levél.

tanúsítottak Havas Gyula és Havas Ignác tekintélyes kereskedők.

Hogy pedig az elért figyelemreméltó eredményr. kiket illeti meg különösképpen az elismerés, azt kommentálni fölöslegesnek tartjuk. Tudják azok, akik a vizsgálatok iránt érdeklődéssel viselkedtek s akik az ipariskola működését szemmel kísérik.

Körző.

A mészszegegy földek javítása.

Minden növény megkíván fejlődéséhez egy bizonyos mennyiségű meszet, s hogy a föld a termelés céljának csakugyan megfelelhessen, e mészmennyiségnek legalább 30%-kal kell jelen lennie. A hazai talajok vizsgálatára vonatkozó elemzési adatok arról adnak azonban felvilágosítást, hogy igen sok helyen nemesak ily minimális meszet nem találunk, hanem egyáltalán semmit sem; — és pedig leginkább némely futóhomok és nagyon kötött vörös nyirokföldek nélkülözik a meszet. E nélkülözésnek természetesen következménye azután az, hogy az illető földek feltűnően keveset teremnek. A bajon segitendő, gypszezni kell a földeket, a melynek hatása abban fog nyilvánulni, hogy a káliveszveket felbontja és a növényre nézve azonnal felvehető, vagyis assimilálható állapotba juttatja. De a gypszeznek hatása még abban is nyilvánul, hogy felbontja az organikus légenyt, a mely hatása következtében az salétromsavvá alakul és ily alakban a növény által szintén felvehető lesz. Az alkalmazandó gypsze mennyisége holdanként 5–6 q-ra tehető s különösen jó eredményt fog az előidézni a mélyen gyökerező növényeknél pl. a luczerna és vörös herénél, továbbá a borsó, bab, lenese, búkköny s egyéb u. n. pillangós virágú hüvelyeseknél.

Olecsóságánál fogva nagyon ajánljuk tehát a gypszezt a mészszegegy földek javítására, annál is inkább, mert azzal az istállótrágya termő hatását is fokozhatjuk. Megjegyezzük azonban, hogy hatásának teljes érvényre jutásához a nedvességet nem nélkülözheti, miért is esőtlen nyarakban ugyszólván érinthetetlenül marad a földben és csak a reá következő évben jut érvényre.

Az elszórás kezzel szélesenedes időben fogatósítandó oly módon, hogy a gypszezendő tábla egyik sarkán lelépünk 60 ölet, a másik irányban 20 ölet, ezt a négyszöget összekötjük helyenkint karócskák vagy fűzesszők segítségével, hogy a kimért mennyiség pontosan legyen elhínthető.

MI UJSÁG?

— **Aranytoll.** Véli Miksa 15 évig volt a helybeli izr. nőegylet buzgó titkárja, s midőn ez év elején, nagy elfoglaltsága folytán ezen tisztségétől, az egylet nagy sajnálatára megvált, megírta az egylet 40 éves történetét is. Ezen közhasznú s a jótékony terén folytatott tevékenységének elismerésül, a nőegylet tagjai egy gyönyörű, nagyértékű arany tollal jutalmazta őt meg, a toll szárába a szívélyes ajánlat is bele van vésvé. Gratulálunk a szép kitüntetéshez.

— **Nyugalmasítás.** Ő Felsége a király Fidler Ignác es. és kir. 68-ik gyalogezredbeli I. osztályú kapitányt nyugalmazta. A nyugalmazott százados továbbra is Szolnok lakosa lesz.

— **Halálozás.** Bányay Géza tápió-szelei reform. lelkész m. hó 28-án d. e. 10 órakor jobb létre szenderült. A tápió-szelei ref. hívek tájfalma leirhatatlan szeretett lelki pásztoruk elvesztése felett.

— **Tisztujtás Czegléden.** Mult hó 30-án volt Czegléden a tisztujtás. A polgármesteri állásra két erős párt indult az elkeseredett harcba: Gubody Ferencz, Czeglédnek 18 év óta jeles tehetségű polgármestere és Dr. Molnár Albert ügyvéd városi ügyész. Gubody 15 szó többséggel újra megválasztatott, Dr. Molnár azonban az ügyészi állásról is lemaradt, mert ügyésznek egyik hírlapi munkatársa, — ki azonban Dr. Molnár lapját, Takács ref. lelkésszel együtt még a választás előtt elhagyta — Zámbo János ügyvéd válasz-

tatott meg. Bennünket Dr. Molnár lapja, a „Czeglédi-ujság“ támad folyton s pedig eléggé durván a járásbírósaért, polgári iskoláért s az ég tudja még miért, talán azért is, hogy egyáltalán vagyunk a világon! Azt hisszük, hogy a választásba is ilyen módon ment bele, így tehát bukása, — mely ugyan egy agilis, tevékeny s a közéletben névvel bíró egyént ért — nekünk is elégtétel.

— **A vakokért.** A helybeli anyakönyvi hivatalban elhelyezve lévő, vakokat gyámolító orsz. egyesület perselye tegnap, Mészáros István, Dudás József és B. Szabó Mihály jelenlétében felbontatván, constatáltatott, hogy a letolyt félévben össze gyűlt 7 korona 40 fill. mely összeg a felvett jegyzőkönyv kíséretében az anyakönyvvezető által nyomban illetékes helyére küldetett. Midőn alólírott az adakozóknak szives adományai-ikért, a nemes intézmény nevében hálás köszönetnek kifejezést adok, egyuttal ezen perselyt, a szerencsétlen vakok segélyezése érdekében, hivatalomat igénybe vevő jószívű közönség szives jóindulatába ajánlom. Temesközy Gerzson, anyakönyvvezető.

— **Bírói áthelyezés.** A király Schirilla Achil czeglédi kir. albirónak a budapesti büntető járásbírósa-hoz leendő áthelyezését — saját kérelmére — megengedte.

— **Egybekelés halálos ágyon.** Dorogi István mintegy 40 év óta élt Horváth Erzsébettel közös háztartásban, mely idő alatt számos gyermekeik is születtek. A mult héten aztán, a nő közeli halála folytán annak betegágyával törvényes házasságot kötöttek.

— **A szolnoki művész telepről.** A „Pesti, Napló“-ból olvassuk a következő mulatságos históriát.

A szolnoki művésztelep megnyitására a tósztok során Zboray Miklós képviselő is tartott egy nagyon szép és nagyon lendületes tósztot. Szóltott pedig a pohárköszöntő a többek között eképpen:

— . . . Miként egykor az Ur szelleme fényeskedett Mózesnek a csipkebokorban, szintazonképpen fényeskedjék ez a művésztelep is Szolnok városának. Lippich Elek barátom és mi többiek a Művészet szentelt hajlékából jöttünk ide és annak derűs ragyogását, ihletett levegőjét hoztuk magunkkal . . .

Igy szónokolt továbbra is a képviselő ur és nagy vala a tetszés, amelyet fenkölt szavaival aratott. A hölgyek a zsebkendőjüket leboztatták feléje, az urak viszont lelkesedve nyujtogatták koccintásra a poharaikat.

Mikor aztán egy kicsit lehiggadt a lelkesedés, fölemelkedett dr. Kovács Dénes újságíró, akit ártatlanul másológó arccal és pange-éles szatírával ajándékozott meg a természet. Így szóltott:

— Tisztelt uraim! Teljes örömmel járulok hozzá az előttem szóló ama jokivánságához, mely részben a csipkebokorra, részben pedig a művésztelepre vonatkozott. De mint újságírónak szent kötelességem előttem szóló egy kis ténybeli tévedését helyreigazítani. Ő ugyanis azt állította, hogy mi a Művészet szentelt hajlékából jöttünk ide. Ezzel szemben megbízható helyről nyert értesülésem alapján fölhatalmazást nyertem annak kijelentésére, hogy mi mindannyian az Ósbudavárának nevezett művészeti hajlékában töltöttük az éjszákát, ahonnan gyorsjáratú komflisokon hajtottunk a reggel hat óra ötven perczkor induló gyorsvonathoz . . .

— **Népgyűlés.** A napokban a Czeglédi szocialisták népgyűlést tartottak. A gyűlést Urbán Pál nyitotta meg, aztán az általános szavazati jog előnyeit és szükségét fejtegette. Majd rámutatott a Kossuth-szobor alapozásra: „Ime, ott egy embernek szobrot emelnek. Azt mondják egyesek hogy mi istentagadók vagyunk; nem mi vagyunk istentagadók, hanem azok akik itt szobrot emelnek; ezek nem ismerik az Istent, hanem ezt a szobrot imádják istenünk gyanánt. . . .“ Az a hang és modor, melylyel általában Kossuthról és munkásságáról beszélt, visszatetszést szült még pártfelelőit is. Csúnya dolog biz ez s jobb volna, ha a Czeglédi sajtó ez ily eszevesztséget irtaná minden megengedhető eszközökkel, a helyett hogy bennünket támad Urbán Páléhoz majdnem hasonló módon.

— **Alföldi tánczmester ügye.** Alföldi Gyula tánczmesterről ki a nyáron nálunk is tanított, a Friss Ujság a következő meglepő hírt közli: Tokajról írják lapunknak a következő felháborító esetet: Egy Alföldi nevű tánczmester tartózkodik most itten. Lakásának szomszédságában egy köztisztviselőnek örvendő család lakik. Ennek egy tizenéves fiára eddig ismeretlen okból megharagudott a tánczmester és amikor ez keze ügyébe került, csunyán elverte. A fiúnak sikerült

valahogy bántalmazója kezei közül kiszabadulnia és elszaladt. A tánczmester erre üldözőbe vette és mikor nem tudta elérni, revolveréből utánna lött, de szerencsére nem talált. A gyermek szülei megindították az eljárást a merénylő tánczmester ellen.

NYILT-TÉR*)

Ertesítés.

Van szerencsém a t. jogkereső közönséget értesíteni, miszerint ügyvédi irodámat Laczkó Bertalan ur házában (Kossuth-tér 3. sz.) megnyitottam.

Teljes tisztelettel

Dr. Révész Géza

ügyvéd.

*)E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a SZERK.

Szerkesztői üzenetek.

Vám Kor. Helyben. Azt hisszük álnév alatt irt, ismeretlen szerzőtől nem közölhetünk semmit, a dolog természeténél fogva.

Szeplős. Szeplők ellen a következő rendelvényt ajánljuk:

Rp. Bismuthi subnitri.
Hydr. bichlor anunonia an gr. 1.
Vaselin alb. gr. 20.
Olei, amygd. amar.
Olei citr. cort. aa gr. o, 5.
M. f. l. art. ungv.

Arczenkőcs.

Este kell az arczot bekenni. Tiz nap alatt a szeplők eltűnnek.

AZ „ABONY“ REGÉNYTARA.

A N Ő.

Regény.

Irtá: Boross Lajos.

(Folyt. és vége.)

Mikor Rézi bement az ur szobájába a takarítást eszközözendő, az eddigieknel még nagyobb meglepetés érte. Asszonyát találta ott.

Takarította az ura szobáját, talán életében először. A gondos asszonyi kezek nyomán szinte megelevenedett a szoba minden egyes butorzata, mintha hálásak akarnának lenni a sohasem élvezett gondoskodásért.

A szőnyegek kiporoltattak, a butorok félre huzattak és az abszolút nyugalmat élvező pókok hálóikkal együtt kiebrudaltattak. Az ágy váncosok tisztességben megbarnult húzatai uj cziháknak adták át helyüket és az ágy megifjodott váncosai puha kezek által vetettek még puhábbra. Rézi a kertbe utasítottatott, ahonnan egy csomó szegfüvel tért vissza, mely csokorba köttetvén az íróasztalra helyeztetett. A nagy pipatorium nagy táblabírói pipáival szintén nem panaszkodhatott gondoskodás hiányában.

A nap nyugovóra hajolt, mikor Jusztí asszony utolsó szemlét tartott műve fölött. Hirtelen valami ötlött a szemébe. A saját féleletnagyságu arczépe volt ott a falon az ura ágya felett. Lángba borult arczezal ugrott fel egy székre és vette le a képet. A nyitott ajtón keresztül kidobta a saját szobájába úgy, hogy annak üvege ezer darabra törött és hullott esörömpölve a földre.

Jusztí asszony megrázta utánna az öklét:

— Átkozott.

Mikor megfordult egy férfi állt előtte. Az ura volt. Összefont karokkal támaszkodott Horváth az ajtófélfához és úgy nézte komoran, lehuzott szemöldökkel a feleségét.

— Kegyed itt van asszonyom? Itt az én szobámban? — kérdezte hideg, bántó hangon.

— Itt vagyok, tisztogattam — felelt a nő halkán, lesütött szemekkel.

— Mily későn jutott az eszébe, hogy az én szobám is az ön hátáskörébe tartozik. Valóban csodálatos. Annál meglepőbb most gondossága. Köszönöm, de nem tudom miféle különösebb érdemekkel szereztem meg e kegyet.

A nő összekulesolta kezét.

— Uram, én gyalázatos nő vagyok.

— Tudom. Nagyon szép, hogy beismeri, de nem úgy kellett volna mondania, hogy „gyalázatos”, hanem: a leggyalázatosabb anya.

Jusztí asszony térdre-rogyott, mint akit szíven találtak. Most emelte fel szeméit először férjére és elfuló hangon, eslye kérdezte:

— Hol van leányom?

— Nagy-Körösön, atyuséknál. Elszakítottam öntől és megtiltom, hogy tudtom nélkül még csak írjon is neki.

— De, de . . . ő . . . tudja?

— Nem tud semmit s ne is fog megtudni semmit. Élünk ezentul is mint eddig, ő miatta. Csak a gyalázatát takargassa lehetőleg, azt is — ő miatta.

— Esküszöm, hogy nem fog megtudni semmit, nem lesz reá többé ok. Óh köszönöm, hogy neki nem árult el semmit! — Odarohant az urához és megakart csokolni a kezét, de az visszautasította magától és megveőleg mutatott az ajtóra.

A nő lehajtott fejjel, néma megadással távozott. Eljutott a tisztulásban már azon pontig, hogy a megaláztatást méltó bünhődésnek tekintette. Pedig csak a vére volt büns!

Egy jó családból való fiú felvétetik nyomdász tanulónak lapunk kiadóhivatalában.

Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó Bank.

Budapest, V., Dorottya utca 6. sz. saját ház.

Befizetett részvénytőke 30 millió korona.

A bank újabban a

jelzálog üzletet

vette fel üzleti körébe.

Jelzálogkölcsonöket engedélyez földbirtokokra

és városi nagy bérházakra saját kibocsátásu **4 százalékos záloglevelek** alapján 20 éves, 30, 40, 50, 60, 65 és 70 éves törlesztésre a legelőnyösebb feltételek mellett.

A benyújtásokat a leggyorsabban bonyolítja le; minden megkeresést 48 óra alatt választásban részesít.

A padló a mosás által üveg keménységet nyer.

El van ismervé, hogy a Berkes-féle

EMKE

spiritusz padló fénymáz teljesen szagtalan, legjobb, legtartóssabb és legszebb fényvel bír.

Kapható:

Havas Ignác

vas és fűszer kereskedésében.

3-3

Konyha berendezések befestésére is alkalmas.

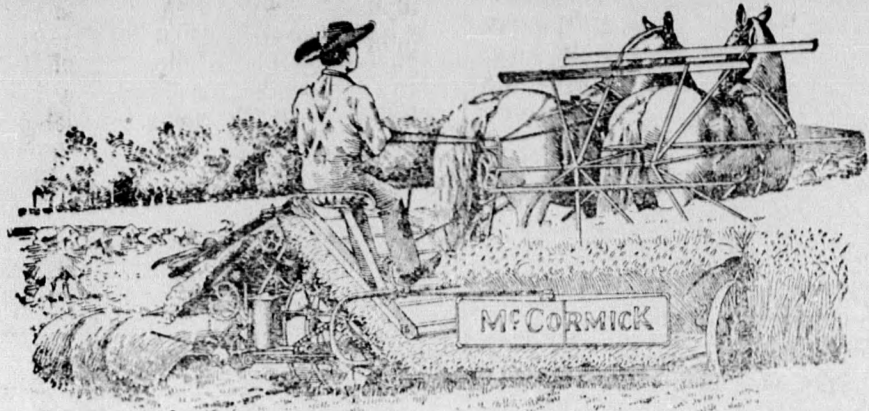
Szarazra törölve tükröz fényességet nyer.

Gyorsan szárad egy óra múlva a szoba lakhatóvá válik.

McCormick Harvesting Machine-Company.

(Chicagói aratógépgyár.)

GRAND PRIX.



PARIS 1900-ban.

Kéveköto aratógép,
Fűkaszalógép,
Köszörükészülék

„Daisy“ marokrakó aratógép,
Szénagyűjtő gereblye és
Kévekötofonal

gyártmánya.

14-18

Ne vásároljon, míg gépeinket nem látta s árainkat nem kérdezte. Olesó tartalékrészek óriási raktára. Tessék mintakönyvet kérni!

William J. Stillman
igazgató.

Évi termelés:
362000 gép.

Budapest,
V. kerület, Váci-ut 30 szám.

HIRDETMÉNY.

Ezennel értesítjük a t. közönséget, hogy intézetünk ezentul földbirtokokra jelzalogos bekebelezés mellett tóket és kamatot magában foglaló törlesztéses kölcsönöket is engedélyez — Ezen kölcsönök

4 és 4 1/2 százalékos kamat

alján engedélyeztetnek és a következő törlesztési részletekben fizetendők vissza. A 4 százalékos kamatuakra A 4 1/2 százalékos kamatuakra

nézve:				nézve:							
100	kor.	után	25 év alatt	7 kor.	35 fill.	100	kor.	után	25 év alatt	7 kor.	65 fill.
"	"	"	30 "	"	6 "	90	"	"	30 "	"	6 "
"	"	"	35 "	"	6 "	60	"	"	35 "	"	6 "
"	"	"	40 "	"	5 "	95	"	"	40 "	"	6 "
"	"	"	45 "	"	5 "	60	"	"	45 "	"	6 "
"	"	"	50 "	"	5 "	45	"	"	50 "	"	5 "

Ezen összegekben úgy a tóketörlesztés mint a kamat bennfoglaltatik és semmiféle kezelési költség nem számittatik. Kölcsönök bármily magas összeg erejéig engedélyeztetnek.

Közelebbi felvilágosítással készséggel szolgál

8-10

A CZEGLÉDI IPAR és KERESKEDELMI BANK

Czegeleden, Városház épület.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépgyárosok © Budapest Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:



Locomobil és gőzcseplőgép-készletek
továbbá járgány-cseplőgép, löheré-cseplők, tisztító-rosták, aratógépek, szénagyűjtők, boronák.

„Columbia-Drill“

legjobb sorvetőgépek, szecsakavágók, répvágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlő-malmok, egyetemes acél-ekék.



3- és 3-vasú ekék és minden egyéb gazdasági gépek.



Részletes árjegyzetek kint vagy innen küldetnek.



Lincolni törzsgyárunk a világ legnagyobb

locomobil- és cseplőgép-gyára.